

LA RAMADERIA TRADICIONAL

La presència de ramaders afavorix el medi ambient

Actualment hi ha un tractant de bestiar oví cada 10 municipis

fici en crisi

Diverses imatges d'objectes exposats al Museu Terres de l'Ebre.

1991, Torres va casar-se amb Consuelo Soriano a Amposta, municipi en el qual hi ha la casa familiar. Soriano és natural d'Orihuela del Tremendal i també prové d'una família dedicada als animals. Quant al nombre de bestiar que tenen al seu poder, Torres explica que canvia depenent del dia. **"Un dia puc tenir 200 corders per a servir-los a les carnisseries, i un altre, 400"**, detalla el ramader. Tot i que abans, ells mateixos mataven i esbocinaven els seus animals, des de fa més d'una dècada que només es dediquen a buscar els animals, portar-los al seu corral i, després, als escorxadors, per a acabar distribuint-los a les carnisseries. Ara mateix, abastixen les carnisseries de la zona de les Terres de l'Ebre i l'establiment més llunyà

és a Falset. Abans, però, van arribar a abastir durant 30 anys, un distribuïdor a Bennassal (Alt Maestrat). Quant a la rendibilitat del negoci, el consum de carn de corder ha anat disminuint estos últims anys i el seu preu per quilo ha augmentat. Així i tot, Torres afirma que **"és rendible perquè abans a quasi tots els pobles hi havia dos o tres persones que es dedicaven a abastir carnisseries; ara, només n'hi ha un cada deu municipis"**.

"Cada vegada hi ha menys gent que es dedica a la ramaderia", lamenta Torres, que afirma sentir **"nostàlgia i tristesa"** en veure que el seu ofici s'està acabant. I és que, per exemple, la família Torres-Soriano no han tingut fills i, la seua tra-

jectòria generacional al món de la ramaderia acabarà amb ells.

EXPOSICIÓ AL MUSEU TERRES DE L'EBRE Amb l'exposició *Col·leccionar passions: La família Torres-Soriano i la cultura material dels pastors*, el Museu Terres de l'Ebre vol donar a conèixer la història de Plácido i Consuelo, una de les últimes famílies tractants de bestiar oví que queda al territori ebrenc -però també al nord del País Valencià i sud d'Aragó-, els estris i instruments vinculats al món de la ramaderia que Plácido Torres té col·leccionats, i alguns documentats; però també vol posar damunt la taula una reflexió sobre la ramaderia. **"La presència de ramaders i pastors ha fet que els nostres paisatges mediterranis, sobretot a la muntanya però també en zones de plana, ens hagen arribat avui dia en la qualitat que tenim"**, afirma Àlex Farnós, director del Museu de les Terres de l'Ebre. I és que segons explica Plácido, **"els pastors no només produeixen llet, carn, cuir o llana; també són els que afavorixen el medi ambient"**. Farnós afegix que **"quan hi ha població arrelada al món rural, estem fent viable un medi natural amb una gran biodiversitat, en unes tradicions i cultures que ens agraden. Però estos pastors ho han de fer perquè són capaços de mantindre una activitat econòmica que és viable. Així doncs, quan mengem carn de corder, estem fent viables els parcs naturals"**. I és que la presència de dos o tres pastors en un territori pot tenir una gran incidència en el medi ambient, ja que fan que aquell hàbitat estiga cuidat, desbrossat, controlat i estimat. Davant això, Farnós conclou que **"sense esta gent que hi viu, que cuida el paisatge i l'estima, acabarà evolucionant no només cap a un desert, sinó cap a espais en risc d'incendi"**.